

Nr 223.

Av herr **Eriksson** i Sandby, *angående möjligheterna för en mera omfattande prisrabattering å förnödenhetsvaror.*

Såsom en följd av den rådande krisen läggas allt större bördor på medborgarna i vårt land. Icke alltid är det möjligt för statsmakterna att, i den mån de ekonomiska bördorna påläggas genom deras medverkan, fördela dessa efter medborgarnas förmåga att bära desamma. Givet är också, att ingen medborgare, i tider av så allvarlig karaktär som de vilka vi nu genomleva, kan påräkna att ostört och med bibehållen levnadsstandard klara sig genom krisen. Från alla samhällsklasser, och icke minst från det fattiga småfolket i vårt land, har det också visats prov på förståelse för situationens krav. Många lysande exempel på samhällsanda, offervilja och solidaritet kunna förvisso åberopas i detta sammanhang. Mången har genom att ställa sin sista skärv till förfogande gjort sin insats för fosterlandets frihet och bestånd. Viljan att medverka vid bevarandet av vår nuvarande samhällsordning har tagit sig allt starkare uttryck.

Utan tvivel har denna goda samhällsanda växt fram och uppammats främst såsom en direkt följd av de senaste årens humanitära socialpolitik och goda omvårdnad om de sämst ställda medborgargrupperna i vårt land. Detta konstaterande kan emellertid *icke* undanskymma det faktum att allt för många människor i vårt land fortfarande leva under synnerligen tryckande och bekymmersamma omständigheter. Dessa drabbas givetvis ännu hårdare av den nuvarande krisens verkningar. I flera hänseenden, bl. a. genom prisrabattering av matfett, ha bördorna genom statsmakternas medverkan i någon mån lättats. De åtgärder vilka i detta hänseende vidtagits äro emellertid *icke* tillfyllest. Priserna på livsmedel och övriga nödiga konsumtionsvaror ha nu stigit till en sådan höjd att lant- och skogsarbetare m. fl. nödgas i stor utsträckning avvara desamma, då deras inkomster icke medgiva inköp ens av de genom ransoneringsåtgärderna medgivna kvantiteterna. Ett dylikt förhållande kan icke vara *rimligt*. Den i nuvarande läge nödvändiga konsumtionsbegränsningen bör icke gå ut över dem vilka tidigare tvingats att begränsa sin konsumtion till det minsta möjliga. Det synes i stället vara synnerligen påkallat att genom en skyndsamt utredning undersöka möjligheterna att genom en mera omfattande prisrabattering å olika slags konsumtionsvaror, främst då livsmedel, skapa förutsättningar för de i ekonomiskt hänseende svagaste medborgargrupperna att förse sig med dessa konsumtionsvaror. En dylik åtgärd vore säkerligen lika påkallad och nödvändig som de övriga subventioner av statsmedel för olika ändamål, vilka f. n. utgå ur statskassan.

En rimligare och mera människovärdig levnadsstandard för dem vilka

leva på livets skuggsida skulle göra både dem själva och hela vårt folk moraliskt starkare och mera skickade att uthärda tidslägets många påfrestningar.

Med stöd av ovan anförda får jag hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om en skyndsam utredning rörande möjligheterna för en mera omfattande prisrabattering å förnödenhetsvaror samt ev. framläggande redan för innevarande riksdag av de förslag, till vilka utredningen kan föranleda.

Stockholm den 23 januari 1941.

Eskil Eriksson
i Sandby.
